

Datum van inontvangstneming : 09/01/2017

Zaak C-565/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 november 2016

Verwijzende rechter:

Eirinodikeio Lerou (vrederechter Leros, Griekenland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 oktober 2016

Verzoekende partijen:

[REDACTED]

[REDACTED], in de uitoefening van de ouderlijke
verantwoordelijkheid voor hun minderjarige dochter [REDACTED]

[OMISSIS] EIRINODIKEIO LEROU [VREDERECHTER LEROS]

IN EEN PROCEDURE VAN VRIJWILLIGE RECHTSPRAAK

[OMISSIS]

Ter openbare terechtzitting [omissis] teneinde ten gronde uitspraak te doen inzake een verzoek [omissis] om toelating om een nalatenschap te verwerpen voor rekening van een minderjarige, ingediend door:

verzoekende partijen: 1. [REDACTED]
[REDACTED] beiden
wonende te Rome (Italië), [omissis], in de uitoefening van de ouderlijke
verantwoordelijkheid voor hun minderjarige dochter [REDACTED]
[omissis] [Or. 2]

[omissis]

GEZIEN DE STUKKEN

GEEFT KRACHTENS DE WET DE VOLGENDE BESCHIKKING

[omissis] [vermelding van artikel 267 VWEU]

Uit de gezamenlijke lezing van artikel 1, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), c), en e), van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid volgt dat deze verordening, ongeacht de aard van het gerecht, van toepassing is op burgerlijke zaken betreffende met name de toekenning, de uitoefening, de overdracht, de beperking of de beëindiging van de ouderlijke verantwoordelijkheid en inzonderheid de voogdij, de curatele en overeenkomstige rechtsinstituten, de aanwijzing en de taken van enige persoon of enig lichaam belast met de zorg voor de persoon of het vermogen van het kind, of die het kind vertegenwoordigt of bijstaat, alsmede de maatregelen ter bescherming van het kind die verband houden met het beheer of de instandhouding van dan wel de beschikking over het vermogen van het kind. In artikel 2, lid 7, van verordening nr. 2201/2003 wordt de „ouderlijke verantwoordelijkheid” omschreven als alle rechten en verplichtingen die ingevolge een beslissing, van rechtswege of bij een rechtsgeldige overeenkomst aan een natuurlijke persoon of aan een rechtspersoon zijn toegekend met betrekking tot de persoon of het vermogen van een kind, terwijl ingevolge artikel 2, lid 8, van diezelfde verordening onder „persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt” moet worden verstaan elke persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid voor een kind draagt. Artikel 8, lid 1, van voornoemde verordening bepaalt dat de gerechten van een lidstaat ook bevoegd zijn ter zake van vorderingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid over het kind wanneer het kind in die lidstaat zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop de zaak bij die gerechten aanhangig wordt gemaakt. Ingevolge artikel 12, lid 3, zijn evenwel de gerechten van een lidstaat bevoegd ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid in andere procedures dan die welke zijn bedoeld in lid 1, indien a) het kind een nauwe band met die lidstaat heeft **[Or. 3]** met name omdat een van de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, zijn gewone verblijfplaats in die lidstaat heeft of omdat het kind onderdaan van die lidstaat is, en b) hun bevoegdheid op het tijdstip waarop de zaak bij het gerecht aanhangig is gemaakt, uitdrukkelijk dan wel op enige andere ondubbelzinnige wijze is aanvaard door alle partijen bij de procedure en door het belang van het kind wordt gerechtvaardigd. Naast de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, zijn ook derden partij in de procedure indien zij onder de *lex fori* procesbevoegdheid bezitten om aan de betrokken procedure deel te nemen [omissis]. De voor de aanvaarding van de prorogatie van rechtsmacht doorslaggevende datum is de datum waarop de zaak bij het gerecht aanhangig is gemaakt, zijnde de datum waarop de rechtsvordering is ingesteld, overeenkomstig artikel 16 van de verordening.

Ingevolge artikel 797 van het Griekse wetboek burgerlijke rechtspleging (hierna: „wetboek burgerlijke rechtspleging”) is wanneer een persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, voor rekening van een minderjarige verzoekt om een toelating, de vrederechter bevoegd van de plaats waar de minderjarige zijn

[REDACTED]

gewone verblijfplaats heeft, volgens de procedure van vrijwillige rechtspraak (artikelen 741 e.v. wetboek burgerlijke rechtspleging). Uit artikel 748, lid 2, juncto artikel 750 van dat wetboek volgt dat een afschrift van het verzoek om toelating, met een betekening van de vaststelling van de zitting, moet worden toegezonden aan het openbaar ministerie bij het gerechtelijk arrondissement van het aangezochte gerecht, dat het recht heeft ook voor de vrederechter deel te nemen aan de behandeling. Volgens de vaste uitlegging die van de laatste twee bepalingen wordt gegeven, is het openbaar ministerie, krachtens de wet, partij in de procedure van vrijwillige rechtspraak en heeft het het recht om het even welke proceshandeling te stellen, waaronder het uitoefenen van rechtsmiddelen, ongeacht of het is opgeroepen ter zitting en daaraan heeft deelgenomen [omissis]. Daarom kan het openbaar ministerie, overeenkomstig de uitlegging van artikel 12, lid 3, onder b), van verordening nr. 2201/2003 [Or. 4] worden beschouwd als een van de „partijen bij de procedure”, die de prorogatie van rechtsmacht moeten aanvaarden [omissis].

In casu vragen de verzoekende partijen aan de verwijzende rechter om toelating om een nalatenschap te verwerpen waartoe hun minderjarige dochter, [REDACTED] is geroepen, namelijk de nalatenschap van [REDACTED], zoon van [REDACTED], vader van de tweede verzoekende partij en grootvader van het minderjarige kind. Een afschrift van het verzoek om toelating, samen met een dagvaarding om te verschijnen voor het gerecht, is naar behoren toegezonden aan het voor Kos bevoegde openbaar ministerie [omissis], dat niet ter terechtzitting is verschenen. Ter ondersteuning van hun verzoek stellen de verzoekende partijen wat volgt: De decujus is op 10 mei 2015 zonder testament overleden en verbleef op het ogenblik van zijn overlijden te Leros. De nalatenschap bestaat uit een auto en een boot, die zich in Griekenland bevinden, voor een totale waarde van 900 EUR. Er wordt verzocht om toelating om de nalatenschap te verwerpen omdat de decujus vóór zijn overlijden door een strafgerecht is veroordeeld wegens poging tot fraude voor een aanzienlijke geldsom en het slachtoffer van de fraude heeft in april 2015 bedreigd met een burgerlijke rechtszaak ter vergoeding van de morele schade, die na het overlijden overgaat op de erfgenamen. De naaste verwanten, [REDACTED] (echtgenote van de decujus, moeder van de tweede verzoekende partij en grootmoeder van de minderjarige), [REDACTED] (zus van de tweede verzoekende partij en tante van de minderjarige) en [REDACTED] (tweede verzoekende partij en moeder van de minderjarige), hebben de nalatenschap reeds verworpen en thans is het minderjarige kind tot die nalatenschap geroepen.

Beide verzoekende partijen hebben, net zoals het minderjarige kind, hun woonplaats en gewone verblijfplaats in Rome (Italië). De vraag rijst niet of verordening (EU) nr. 650/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en de aanvaarding en de tenuitvoerlegging van authentieke akten op het gebied van erfopvolging, alsmede betreffende de instelling van een Europese erfrechtverklaring van toepassing is, aangezien

ingevolge artikel 83 deze verordening van toepassing is **[Or. 5]** op de erfopvolging van personen die overleden zijn op of na 17 augustus 2015, gelet op het feit dat ██████████ op 10 mei 2015 is overleden [omissis]. Om die reden zal het bevoegde gerecht worden bepaald op basis van verordening nr. 2201/2003. Ingevolge artikel 8, lid 1, van verordening nr. 2201/2003 zijn in beginsel de Italiaanse gerechten bevoegd aangezien Italië de lidstaat is waar het minderjarige kind zijn gewone verblijfplaats heeft. Anderzijds is voldaan aan de eerste voorwaarde voor prorogatie van rechtsmacht van artikel 12, lid 3, onder a), van verordening nr. 2201/2003, omdat het minderjarige kind voor wiens rekening om toelating wordt verzocht, de Griekse nationaliteit bezit [omissis]. Of de verwijzende rechter bevoegd is, hangt evenwel af van de uitlegging van artikel 12, lid 3, onder b), van verordening nr. 2201/2003, inzonderheid van het antwoord op de vragen of a) er sprake is van een ondubbelzinnige aanvaarding van de prorogatie van rechtsmacht vanwege de ouders als gevolg van het loutere feit dat zij een verzoek om toelating hebben ingediend bij het gerecht, b) het openbaar ministerie, dat krachtens de wet partij is in een dergelijke procedure, moet worden beschouwd als een van de partijen in de procedure die de prorogatie van rechtsmacht moeten aanvaarden op het tijdstip van indiening van het verzoek, c) de prorogatie van rechtsmacht in het belang van het minderjarige kind is, gelet op het feit dat het kind en de ouders – de verzoekende partijen – hun gewone verblijfplaats in Italië hebben, terwijl de laatste woonplaats van de decujus in Griekenland was, waar zich ook de nalatenschap bevindt. Daarom acht de verwijzende rechter het aangewezen om de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een beslissing over de in het dictum geformuleerde prejudiciële vragen.

OM DIE REDENEN

- wordt de behandeling van de zaak geschorst. **[Or. 6]**
- worden de hierna volgende vragen aan het Hof van Justitie gesteld:

„Ingeval wordt verzocht om toelating om een nalatenschap te verwerpen en het verzoek om toelating bij een Grieks gerecht is ingediend door de ouders van een minderjarig kind met gewone verblijfplaats in Italië, moet dan voor de geldigheid van een prorogatie van rechtsmacht op grond van artikel 12, lid 3, onder b), van verordening nr. 2201/2003 ervan worden uitgegaan dat a) er sprake is van een ondubbelzinnige aanvaarding van de prorogatie van rechtsmacht vanwege de ouders als gevolg van het loutere feit dat het verzoek is ingediend bij het Griekse gerecht, b) het openbaar ministerie een van de partijen in de procedure is die de prorogatie van rechtsmacht moeten aanvaarden op het tijdstip van indiening van het verzoek, gelet op het feit dat het openbaar ministerie, naar Grieks recht, krachtens de wet partij in een dergelijke procedure is; c) de prorogatie van rechtsmacht in het belang van het minderjarige kind is aangezien dat kind en de ouders – de verzoekende partijen – hun gewone verblijfplaats in Italië hebben,

terwijl de laatste woonplaats van de decujus in Griekenland was, waar de nalatenschap zich bevindt?" [omissis]

[omissis]

[omissis]